

General | | Actualitzat el 14/10/2021 a les 07:00

Joc violent: els hem de deixar jugar amb armes o a lluites?

Ens en parlen la psicòloga i psicoterapeuta, Elisenda Pascual Martí i la pedagoga i investigadora Heike Freire

[inicicentrareport]Jugar a ser un cavaller medieval, pirata o superheroi, sovint porta implícit jugar a lluitar i a matar. T'has preguntat mai si has de deixar que el teu fill o filla jugui amb **armes** o a **lluites**? Has sentit mai la frase "jo de petit hi jugava i no m'ha passat pas res"? Com hem d'actuar davant la irrupció de jocs com el "**Fortnite**" o sèries com "**El juego del calamar**" en l'imaginari col·lectiu dels infants i preadolescents?

Hi ha moltes sensibilitats entorn d'aquest tema i cada família ha de crear el seu propi marc, però per entendre millor el paper del **joc agressiu** en el **desenvolupament de les criatures**, hem parlat amb dues especialistes: la psicòloga, psicoterapeuta i fundadora d'Acompanyament Familiar, **Elisenda Pascual Martí** i la pedagoga, investigadora i referent en transformació educativa, **Heike Freire**.

Totes dues coincideixen a afirmar que el **joc brusc** i l'**energia agressiva** formen part de la vida i que és necessari que les criatures hi transitin de manera **natural** durant la **primera infància**. La Heike assegura que cal "preservar" aquest tipus de joc, dins uns límits, i l'Elisenda explica que "l'energia agressiva, ben acompanyada, és quelcom sa que ajuda als infants a saber quin és el seu espai i a ocupar-lo".

Lògicament, no tot s'hi val, i, tal com explica la Heike: "Si detectem que un infant està traient la seva **ràbia** contra un altre, no se l'ha de deixar". I aquí és on cal posar **límits** clars. "Però si es tracta d'un **joc brusc** on hi ha un **equilibri** entre els participants, com una dansa de forces, cal preservar-lo i mantenir-nos com a **observadors**", afegeix.

En aquesta línia, l'Elisenda Pascual posa l'èmfasi en el fet que "l'**energia agressiva** està molt perversificada, i sovint nosaltres, com a adults, no la sabem gestionar perquè ens remou, perquè ens han educat en la prohibició de l'agressivitat. Però si no travessem aquesta etapa, l'agressivitat s'acaba enquistant i apareixent en etapes posteriors".

Aquest tipus de jocs agraden perquè al nostre cervell li agrada el **circuit dopaminèrgic** que generen: **donen força i poder**. Si juguem amb una criatura a fer que nosaltres som un monstre i que ell o ella ens mata, per exemple, els donem un espai on, durant una estona, poden situar-se per damunt nostre. "Això ajuda molt als infants que tenen una **energia agressiva** més forta, ja que necessiten un espai on poder-se desfogar i poder-ho canalitzar i gestionar", afirma Elisenda Pascual, alhora que després els podem dir "juguem a això aquí i ara, però després el joc parará i jo tornaré a ser l'adult que t'acompanya i que et posa límits".

Segons Elisenda Pascual, fins als 9 o 10 anys encara hi ha poca articulació d'allò que és **ètic**, **moral** o **abstracte**, i per tant encara entren en aquest joc més físic. Jocs que tenen a veure amb la pulsio de la lluita, la construcció d'espases o pistoles, de guanyar, de matar... "Són **valors molt patriarcals** que si no els acollim i canalitzem s'acaben perversificant i acabem tenint la societat que tenim, però allhora són aspectes de la vida que els envolta i que els infants han de poder experimentar".

Una altra cosa, diu, és quan els infants superen aquest llindar d'edat i es queden fixats en aquesta etapa del "matar". Ho veiem en jocs com el "Fortnite", per exemple, on ja passem a

parlar de **violència gratuïta**. "Aquí ja hem d'anar amb més cura i introduir els **valors ètics i morals** dins del joc". A partir dels 8-10 anys comencen a comprendre com es regula el món exterior, els **codis ètics i socials**, i és quan els hem de començar a ensenyar aquesta **regulació**. "De mica en mica se'ls ha d'anar regulant que poden fer-ho en uns espais concrets de joc i educar-los molt bé que fora d'aquests espais això no està permès. En això hem de veure també que sovint permetem el joc agressiu durant més temps als nens, per un biaix de gènere que tenim".
[ficientreport]